

vi gjøre det, naar vi slutte os i alt Fald til Grundtanken i det Forslag, som er fremskommet fra den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (W. Christensen). Jeg hørte igaar til min Forundring, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) udtalte, at han vel tidligere havde næret Tanken om, at det var heldigt at tilstræbe en Almeenvæbning, men at han nu var kommen bort fra det som Noget, der ikke svarede til Tiden; det er altsaa een Tanke og een Anskuelse, der, blandt andre, som den ærede Rigsdagsmand har havt, nu for ham hører til et overvundet Standpunkt. Jeg kunde forstaae ham, hvis her havde været Tale om at uddanne og øve en Hær til Deeltagelse i de store Angrebskrige, men det er mig umuligt at forstaae hans Betænkeligheder derved, naar Taleren kun er om at uddanne en Hær til Forsvar for vort eget Land, i vort eget Hjem; og jeg haaber ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand har taget sig til Eftertanke det klare, sande og rigtige Svar, som den høitagtede Minister igaar i den Henseende rettede til Rigsdagsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) paa hans Spørgsmaal om Tjenestetiden, hvori Ministeren efter min Mening saa slaende viste Forskjellen imellem at uddanne til Angreb og til Forsvar. Hvad det først og sidst gjælder om, er, at vi tilstræbe en Ordning, der kan virke paa bedste Maade til, at Hæren, dens Befalingsmænd saavel som dens Menige, ret kan leve sig sammen, ret komme til at føle sig som en Eenhed indbyrdes og som en Eenhed med Folket, at den kan komme til at føle sig at være ikke en Politivagt eller en Hofgarde, men et virkeligt Folkeværn. Man har ofte hørt, navnlig fra Menige, der tidligere have tjent i Hæren, at de med en vis Selysølelse have talt om denne Tjeneste som „Kongens Tjeneste“ og benevnt sig selv som „Kongens Karle“; maatte vi for Fremtiden kunne opdrage Alle i vor Hær, fra den Øverste til den Nederste, til alvorlig at føle tillige, at de ere i Folkets Tjeneste og ret egentlig Folkets Mænd. Naar den høitagtede Krigsminister forleden Dag imod den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds yttrede, at det be-

roede saa Meget paa Europas Opfattelse, og at vi maatte tage os iagt for ikke at ville bilde Europa ind, at vi kunne udrette ligesaa Meget med 3 som med 5 Millioner, saa vil jeg dertil bemærke, at Forskjellen paa den Afgørelse, vi indgik Europa, efter min Mening ikke vil blive meget stor; enten der staaer 5 eller 3 Millioner paa vore Budgetter. Der vil vistnok, saavel udenfor som her inde blandt os, findes Mænd, der kunne indsee, at det ikke ene beroer paa Summen, der bevilges, men at det beroer paa Maaden, hvorpaa den bliver anvendt, og at man godt kan tænke sig, at man for 3 Millioner kunde faae det, der var bedre end det, man faaer for 5 Millioner, mindre hensigtsmæssigt anvendte. Den høitagtede Minister sagde endvidere, ved at omtale Cavalleriet, at en Fjende vilde betænke sig meget mere paa en Landgang, naar han vidste, at han kunde træffe paa Cavalleri at kæmpe imod, men jeg troer rigtignok, at med den Erfaring, som baade vi selv og Fjenden med have gjort i tidligere Krige med Hensyn til Modstand af denne Vaabenart hos os, saa vil han, naar han først har besluttet sig til Landgang og troer sig stærk nok til at overvinde vort Sværm og den Modstand, som han fra de andre Vaabenarter kan vente at møde, ikke et eneste Dieblid betænke sig derpaa af Hensyn til det Cavalleri, han muligviis kunde møde. Man har talt om Besparelser, og det er min Tro, at her er et af de Punkter, hvor vi uden Skade for Hæren kunne komme til en Besparelse, nemlig ved at nedsætte Cavalleristyrken, og jeg skal bemærke, at jeg troer, det kan skee selv med Hensyn til den Styrke, der er foreslaaet af det ærede Mindretal i Forsvarscommissionen. Til Slutning skal jeg udtale min Anerkjendelse og Tak til den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds for den Udholdenhed og Dydighed, hvormed han har udarbejdet og kæmpet for sin Plan i Væbningscommissionen, og som han med saamegen Varme og Klarhed forleden Dag førte Ordet for, og i Forbindelse hermed skal jeg udtale det Haab, at i alt Fald det Vigtigste deraf maa fremskomme som Endringsforslag til nærværende Lovudkast ved en senere Behandling, og jeg har